

Ο «ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ»...

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ Π. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΠΙΛΑΛΗ (1932— † 4.6.2014).

Ο Γέρον Νικόδημος Μπιλάλης, κατά κόσμον **Βασίλειος**, γεννήθηκε τό 1932 στό όρεινό χωριό Μηλιές (Δήμος Άρχ. Όλυμπίας), Ν. Ήλειας. Γονεΐς του ήσαν οί εύλαβέστατοι **Γεώργιος** και **Έλένη** (τό γένος Κακούρη). **Ήταν τό 2ο από τά 17 παιδιά τής οικογενείας του** (μέ επίζησαντα τά 10). Η οικογένεια Μπιλάλη είχε και έχει βαθιά θρησκευτική και ιερατική παράδοση, μέ γνωστότερους τούς τρεις Ίερομονάχους θείους του άειμνήστου Γέροντος, μακαριστούς **πατέρες Σπυρίδωνα, Ευστάθιο και Ευσέβιο**.

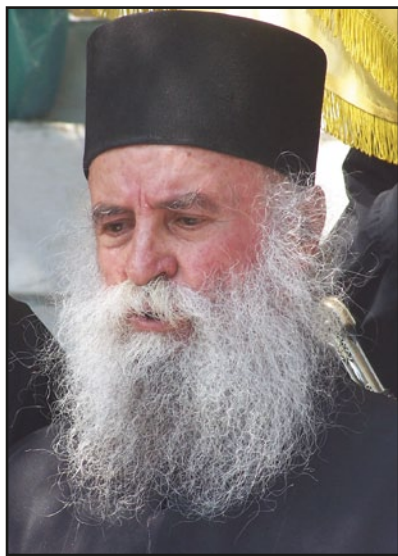
Ο Βασίλειος, από μικρό παιδί, διακρίθηκε για τήν εύφυΐα, τήν όξύνοια και τό άκέραιο του χαρακτήρα του. Φοίτησε στό Δημοτικό Σχολείο τής γενέτειράς του και στά Σχολαρχεία του Δούκα και του Πελοπίου. Συνέχισε τίς γυμνασιακές του σπουδές στό 1ο Γυμνάσιο Άθηνών και τίς περάτωσε στή Βαρβάκειο, βοηθούμενος οικονομικά από τό μακαριστό θείο του Άρχιμ. π. Σπυρίδωνα Μπιλάλη (1918 - † 1974).

Τό 1952 εισήχθη πρώτος στή Θεολογική Σχολή του Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Άθηνών, από τήν όποία άπεφοίτησε μέ άριστα, ενώ, όσο σπούδαζε, εργαζόταν.

Ο ιεραποστολικός του ζήλος τον όδήγησε στήν Άδελφότητα Θεολόγων «Ζωή», όπου εργάσθηκε τόσο στή Γραμματεία, όσο και σαν διορθωτής κειμένων-βιβλίων. Μετά τό διαχωρισμό τής «Ζωής» και

Ο πατέρας του Γέροντος **Γεώργιος** μέ τά 4 πρώτα άγόρια τής Οικογενείας. **1ος** στή σειρά, από άριστερά, ό π. Νικόδημος.

ες, μέ 10 παιδιά καί ἄνω τότε (μετέπειτα μέ 7 παιδιά καί σήμερα μέ 5 παιδιά, ἀνήλικα ἢ σπουδάζοντα) ἀναδείκνυαν τά τεράστια προβλήματά τους, τά ὅποια γίνονταν γνωστά ἀπό τόν ἀείμνηστο Γέροντα Νικόδημο μέ πολλούς τρόπους, κυρίως ὅμως μέσῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐφημερίδας «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», στήν ὁποία ἐπιμελεῖτο μόνιμη Φιλοπολυτεχνική Στήλη.

Πολύ σύντομα (1977) ὁ Γέροντας Νικόδημος συνειδητοποίησε τήν ἀδήριτη ἀνάγκη νά καταστεῖ εὐρύτερα γνωστό τό ταπεινό ἔργο τῆς Π.Ε.Φ.Π. καί γιά τό σκοπό αὐτό προχώρησε στήν ἔκδοση τοῦ Περιοδικοῦ «**ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ**» ἀρχικά, τό ὁποῖο

**Γίνετε
καί σεῖς
φίλοι τους**

Οἶκος Ἐπιτομῆς - Διημερίων
Ἀδελφ. Γ. Ν. Αἰτωλίας

Ἀξίζουν ιδιαίτερα τήν ἀγάπη μας

ΔΕΚ 79 «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ» 4*
Ἀκαδημίας 76. Ἀθήναι (142) - τηλ. 36.38.496.

στή συνέχεια μετονομάσθηκε σέ «**ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**» καί τελικά σέ «**Ἑλληνορθόδοξη ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**» (Δεκέμ. 2003).

Ἦταν ὁ Συντάκτης καί ἡ ψυχή τοῦ Περιοδικοῦ, τό ὁποῖο ἀριθμεῖ, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, 143 τεύχη (τό 141ο τεῦχος ἦταν τό τελευταῖο πού ἐπιμελήθηκε ὁ π. Νικόδημος) καί κυκλοφορεῖται σέ 850.000 φύλλα ἐτησίως. Ἀποστέλλεται δέ ἐξαρχῆς **ΔΩΡΕΑΝ** σέ ὅλους τοὺς ἑλληνορθοδόξους Ἱερούς Ναοῦς, Ἱερές Μονές καί Κοινότητες ἀπανταχοῦ Γῆς, **μέ τήν εὐλογία καί σύσταση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά καί τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου**. Τό Περιοδικό, κύριος ἄξωνας τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε **τό αἰώνιο τρίπτυχο Θρησκεία (Ὁρθοδοξία), Πατρίδα, Οἰκογένεια**, ἀποτελέσσε τόν κύριο μοχλό τῆς πολυσχιδοῦς δράσεως τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος.

Τό πρῶτο οὐσιαστικά Περιοδικό (ἀριθμ. τεύχ. 4 / Δεκέμβριος 1979), τά ἄλλα 3 πρῶτα ἦσαν σέ μορφή φυλλαδίου.

Ὁ ἀείμνηστος π. Νικόδημος γιά 45 συναπτά ἔτη ἀφιέρωσε τή ζωή του στήν προστασία τῶν ἀγαπημένων του Ὑπερπολυτέκνων καί Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν, στόν ἀγῶνα κατά τῶν ἐπάρατων Ἐκτροῦσεων καί τῆς ἐφάρμαρτης ἀντισύλληψης, στή διάδοση τοῦ πνεύματος τῆς φιλοτεχνίας καί πολυτεχνίας καί στήν ἀνάδειξη τοῦ τεράστιου Δημογραφικοῦ Προβλήματος τῆς Χώρας μας.

- **Χιλιάδες** οἱ Πολύτεκνες Οἰκογένειες σέ Ἑλλάδα καί Κύπρο πού **ἐνισχύθηκαν καί ἐνισχύονται** ἠθικά καί ὑλικά ἀπό τό Σύλλογο, τόσο σέ χρήματα, ὅσο σέ εἶδη (τρόφιμα, ροῦχα, ἐπιπλα, οἰκιακές συσκευές κλπ.).

- **Ἐκατοντάδες** τά ἀθῶα βρέφη **πού σῶθηκαν ἀπό ἔκτρωση** μέ τήν ἄμεση-προσωπική ἐπικοινωνία τοῦ Γέροντος, ἀλλά καί μέ τήν ἔμμεση βοήθειά του μέσῳ τοῦ Περιοδικοῦ.

• **Χιλιάδες** τὰ παιδιά **πού γεννήθηκαν** μέ τήν προτροπή τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος μέσω τῆς ἀρθρογραφίας του στό Περιοδικό κατά τῆς ἀντισύλληψης καί ὑπέρ τῆς κατά Θεόν εὐλογημένης τεκνογονίας.

Ἐπῆρξε πρωτοπόρος στήν ἐνασχόλησή του μέ τό Δημογραφικό, τό ὁποῖο χαρακτηρίζε ὡς τό ὑπ' ἀρ. 1-ένα Πρόβλημα τῆς Χώρας μας, καί ἦταν ἀπό τοὺς πρώτους πού ἔκρουε ἐδῶ καί 40 καί πλέον χρόνια τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου γιά τή συρρίκνωση τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ λόγω τῆς μεγάλης Ὑπογεννητικότητας.

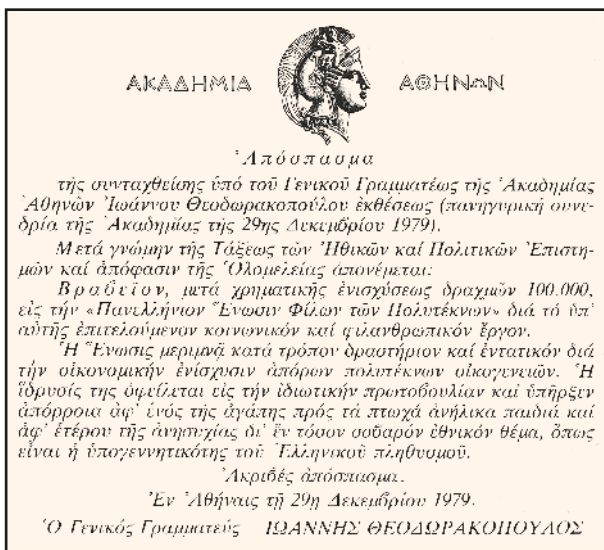
Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀναγνωρίζοντας τή σπουδαιότητα τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου τῆς Π.Ε.Φ.Π., 7 (ἑπτὰ) μόλις ἔτη ἀπό τήν ἐπίσημη ἔναρξη τῆς δράσεώς της, προέβη στήν **κατ' ἐξαίρεση βράβευσή της** τό Δεκέμβριο τοῦ 1979. Συνήθως βραβεύονται Σωματεία μέ 25ετῆ καί πλέον δράση.

Στίς ἐπικρίσεις κάποιων ὅτι ἡ ἐνασχόλησή του μέ θέματα γάμου-οικογενείας δέ συμβιβάζεται μέ τήν ιδιότητα τοῦ μοναχοῦ, ἡ ἀπάντησή του ἦταν ὅτι **ἐπιτελοῦσε τό ἔργο τῆς Π.Ε.Φ.Π. πάντα μέ τήν εὐλογία τῶν Πνευματικῶν του** (Γέο. Σίμωνος Ἀρβανίτη-Πεντέλη, Γέο. Διονυσίου Κολιτσοῦ-Ἅγιον Ὁρος κ.ἄ.), **ἀλλά καί τῶν ἄλλων μεγάλων Ὁσίων Γερόντων τοῦ 20οῦ αἰῶνος** (Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Κανσοκαλυβίτου, ὁσίου Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου, μέ τόν ὁποῖο εἶχε στενή πολυετή πνευματική σχέση, ὁσίου Γέροντος Ἰακώβου Τσαλίκη, ὁσίου Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου κ.ἄ.).

Τό 1971 ὁ μακαριστός π. Νικοδήμος προέβη στήν **ἰδρυση τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἅγιος Νικοδήμος ὁ Ἁγιορείτης»** μέ κύριο σκοπό τήν τιμῆ καί προβολή τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός καί Διδασκάλου ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ἀλλά καί τή διάδοση τῶν ψυχοφειλεστάτων ἔργων Του, καθῶς καί τήν ἀνέγερση Ἱερῶν Ναῶν πρὸς τιμῆν Του.

Τό ἔργο τῆς προβολῆς τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου ἐγκαινιάσθηκε ἄτυπα στήν Ἱ. Μονή Πετράκη (Ἀθήνα) κατά τήν ἐπέτειο τῆς ἱ. Μνήμης Του, τῆ 14ῃ Ἰουλίου 1969, μέ τήν καθιέρωση ἱ. Ἀγρυπνίας, πού ἔκτοτε συνεχίζεται ἕως σήμερα. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ ἕως καί τήν κοίμησή του.

Μέ τήν προσωπική ἐπίβλεψη καί ἐπίπονη ἐργασία τοῦ μακαριστοῦ π. Νικοδήμου, ὡς Πρόεδρου τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἅγιος Νικοδήμος...», ἀνηγέρθη ὁ **1ος-πρῶτος Ἱερός Ναός ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου** στίς Καρτές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, στό Κελλίον τῶν Σκουρταίων «Ἅγιος Γεώργιος»,

όπου έκοιμήθη και έτάφη ο Άγιος. Τά δέ τελευταία έτη επικέντρωσε τό ένδιαφέρον του στη μελλοντική άνέγερση Ιεροϋ Ναοϋ τών Αγίων Κολλυβάδων στην περιοχή τής Καψάλας, στην τοποθεσία «Ραχώνι του Θεωνά», όπου **διασώζεται τό έρημοκάλυβο του Αγίου Νικοδήμου, τό όποιο αναστήλωσε τό 2013** (βλ. φωτογραφία άριστερα).

Συνέγραψε και έξέδωσε τόν «**Πρωτότυπο Βίο του Αγίου Νικοδήμου του Άγιορείτου**», ό όποιος έκυκλοφορήθη σέ δέκα (10) εκδόσεις και συνολικά σέ 120.000 αντίτυπα περίπου. Ο Βίος του Αγίου, αλλά και ή ιερή Εικόνα Του (σέ 180.000 περίπου αντίτυπα) διατίθενται έξαρχής Δωρεάν.

Παράλληλα, μέ τήν προτροπή του Γέροντος, από τό Σύλλογο διατίθενται όλα τά κυκλοφορούντα Έργα του Αγίου Νικοδήμου, όλων τών Έκδοτικών Οίκων, μέ βιβλιοπωλική έκπτωση (δίχως νά έχει τό παραμικρό κέρδος ό Σύλλογος) μέ σκοπό τή διάδοση του σπουδαίου και άνεπανάληπτου συγγραφικού Έργου του Αγίου.

Ο μακαριστός Γέροντας ύπήρξε, μεταξύ τών άλλων, **λόγιος, άριστος φιλόλογος, δεινός χειριστής του λόγου και τής πέννας και πολυγραφώτατος συγγραφέας.**

Έκτός από τό Περιοδικό τής Π.Ε.ΦΙ.Π., τό όποιο συνέγραφε άνελπιπώς από τό 1977 έως και τήν κόμησή του τό 2014 (συνολικά 141 τεύχη), συνέγραψε έκατοντάδες άρθρα, έδωσε πολλές συνεντεύξεις και όμίλησε για θέματα Οικογενείας, για τίς Έκτρώσεις, τό Δημογραφικό, αλλά

και για θέματα που άφορούν τήν Όρθοδοξία και τόν Έλληνισμό. Μάλιστα, ως στρατιώτης, έπανεξέδωσε τό Στρατιωτικό Περιοδικό «Φρουρός» (1959), τό όποιο είχε πρωτοεκδώσει ό θεός του π. Σπυριδών. Ο μακαριστός Γέροντας **είχε συγγράψει και άρκετά βιβλία**, μεταξύ τών άλλων διακρίνονται «Ο Πρωτότυπος Βίος του Όσίου Νικοδήμου του Άγιορείτου», ό Βίος και τά Έργα του Όσίου Άθανασίου του Άθωνίτου (2 τόμοι), καθώς και τά τρία (3) σχολικά βιβλία του.

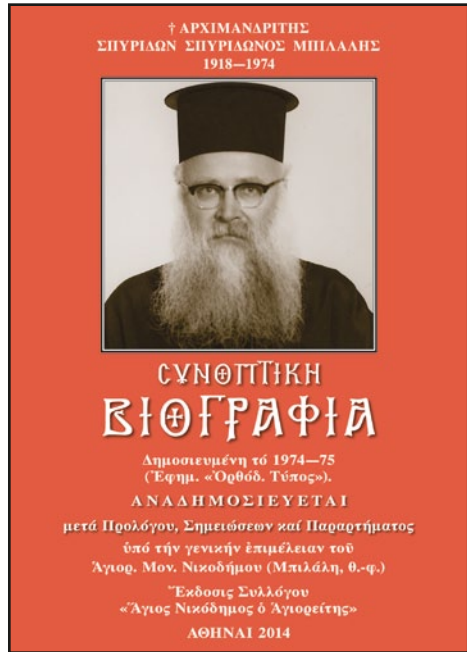
Όλίγον προ τής κοιμήσεώς του έπιμελήθηκε τήν έκδοση, μέ Πρόλογο, Σημειώσεις και Παράρτημα, τής Βιογραφίας του μακαριστού θείου του

π. Σπυρίδωνος μέ τίτλο: «† Αρχιμανδρίτης Σπυρίδων Σπυρίδ. Μπιλάλης, 1918—1974, Συνοπτική Βιογραφία», καθώς και τήν ἐπανέκδοση τοῦ ἐξαντλημένου μνημειώδους 2τόμου ἔργου τοῦ π. Σπυρίδωνος, «**ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΑΠΙΣΜΟΣ**» (μέ ὑπότιτλους: τόμος Α΄, «Κριτική τοῦ Παπισμοῦ», καί τόμος Β΄, «Ἡ Ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν»). Δυστυχῶς, τά βιβλία αὐτά δέν πρόλαβε νά τά δεῖ τυπωμένα.

Παραθέτουμε τά σημαντικότερα ἔργα του:

1. «Μεγάλου Βασιλείου, “ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ...”», σχολικό ἐγχειρίδιο γιά τήν Α΄ τάξη Λυκείου.
2. «Ἰωάννου Χρυσοστόμου, “ΛΟΓΟΙ ΔΥΟ ΕΙΣ ΕΥΤΡΟΠΙΟΝ”» σχολικό ἐγχειρίδιο γιά τή Β΄ τάξη Λυκείου.
3. «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΛΑΤΡΕΙΑ», σχολικό ἐγχειρίδιο γιά τή Β΄ τάξη Λυκείου.
4. «Ὅσιος Νικοδήμου ὁ Ἀγιορείτης (17491809), ἀφιέρωμα-ἔκκλησις».
5. «Μεγάλου Βασιλείου, Ἄπαντα, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ», τόμοι Α΄, Γ΄, ΣΤ΄, Ζ΄ καί σέ συνεργασία μέ τόν Αρχιμ. Μελέτιο Καλαμαρά (μετέπειτα Μητρ. Πρεβέξης) οἱ τόμοι Β΄, Δ΄, Ε΄ καί Η΄.
6. «Ἁγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου. “Περί Γάμου Τεκνογονίας καί Παρθενίας...”».
7. «Σύντομη Βιογραφία καί μερική Διήγησις θαυμάτων τοῦ Ὁσίου Παταπίου».
8. «Ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης. Ὁ Βίος τοῦ Ὁσίου», τόμος Α΄.
9. «Ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης. Τά εὗρισκόμενα Κείμενα», τόμ. Β΄.
10. «Θαύματα Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου».
11. «Ὁ Πρωτότυπος Βίος τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου».
12. «Ἱεροί Ναοί τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου (ἀνά τήν Ἑλλάδα)».
13. «Ἡ ἀκυρότητα τῶν «Μυστηρίων» τῶν Λατινοπαπικῶν ὡς αἰρετικῶν».
14. «Οἰκουμενισμός καί Ἀλλαγὴ Πασχαλίου».
15. «Αρχιμανδρίτης Σπυρίδων Σπυρίδωνος Μπιλάλης, 1918—1974, Συνοπτική Βιογραφία».

Ἐκτός ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τήν Οἰκογένεια, ὁ μακαριστός Γέροντας ἀγαποῦσε πολύ τήν Πατρίδα μας Ἑλλάδα. Ἦταν θερμός πατριώτης καί τιμοῦσε δεόντως τό ἱερό μας Σύμβολο, τήν Ἑλληνική Σημαία, ἀλλά καί ὅσους ἤρωες θυσιάσθηκαν γι’ Αὐτήν. Στό Περιοδικό ἀναφερόταν συχνά στά ἔθνηκά μας θέματα.

Έτσι, λοιπόν, μαθαίνοντας πρίν 10 ἔτη (2004) γιά τήν αὐτοθυσία τοῦ **Νεοεθνομάρτυρα Κωνσταντίνου Κουκίδη** συγκινήθηκε καί ἔκτοτε καθιέρωσε στήν ἐπέτειο τοῦ γεγονότος τήν τέλεση ἐκκλησιαστικοῦ Μνημοσύνου στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Ραγκαβᾶ-Πλάκας, καθώς καί κατάθεση στεφάνων στήν Ἀναθηματική Στήλη, πού ὑπάρχει στό σημεῖο ὅπου κατέπεσε ὁ Ἕρωας. (Ὁ Κων. Κουκίδης ἦταν ὁ φρουρός τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ὅταν οἱ Γερμανοί ἀνέβηκαν, στίς **27 Ἀπριλίου 1941** τό πρωί, στόν ἰ. Βράχο τῆς Ἀκροπόλεως καί ὑπέστειλαν τήν Ἑλληνική Σημαία. Ὁ Ἕρωας ἄρπαξε τό ἱερό Ἐθνικό Σύμβολο γιά νά μήν πέσει στά βάρβαρα χέρια τῶν Κατακτητῶν, τυλίχθηκε μέ Αὐτό καί κατέπεσε ἀπό τόν ἰ. Βράχο αὐτοθυσιαζόμενος).

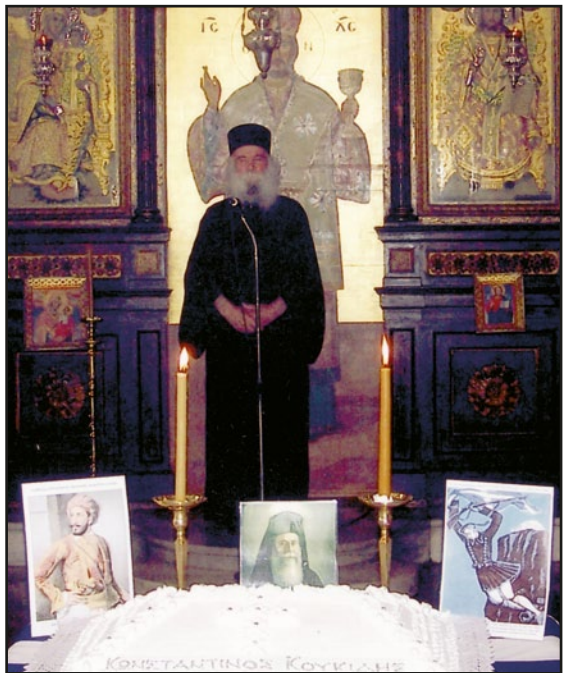

Ὁ μακαριστός Γέροντας Νικόδημος ἐκδαπανήθηκε κυριολεκτικά στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν συνανθρώπων του. Ὡς βαθεῖα πατερικός ἄνθρωπος ἀγάπησε ὑπερβαλλόντως τόν Τριαδικό Θεό, τήν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας καί τούς Ἁγίους Της.

Ἀφιέρωσε τή ζωή του στήν ἀνόθευτη Πατερική Διδασκαλία, ὑπερασπιζόμενος μέ ὅλες τίς δυνάμεις του, μέ ὁμολογιακή πάντοτε διάθεση, τήν Ἁγία Ὁρθοδοξία μας, καταπολεμώντας τίς ἐπικίνδυνες παρεκκλίσεις ἀπό Αὐτήν. Συχνή ἐπωδός του ἦταν τό λεχθέν ὑπό τοῦ σοφοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας μας, μοναχοῦ **Ἰωσήφ τοῦ Βρυνενίου**:

«Ὁὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία· οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας· ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, καί σοὶ ζῶμεν, καί ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα· εἰ δὲ καλέσει καιρός, καί μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα».

Ἐζησε ὡς πραγματικός μοναχός, τιμώντας στό ἔπακρο τίς μοναχικές του ὑποσχέσεις. Ὑπῆρξε ἄνθρωπος ὑπακοῆς, ταπεινός, καθαρός στό σῶμα καί στήν ψυχή καί ἀκτήμων, δέν εἶχε οὔτε ἐπεδίωξε νά ἔχει ποτέ δικά του χρήματα καί περιουσία. Ἡ ἀπαράβατη καί αὐστηρή **νηστεία**, ἡ ὑπερβάλ-

Ὁ Γέροντας ὁμιλῶν στό ἱερό Μνημόσυνο τοῦ Κωνσταντίνου Κουκίδη, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Ραγκαβᾶ.

λουσα **ἀγρυπνία**, ἡ ἔντονη καρδιακή **προσευχή** καί ἡ **μελέτη** τῶν Πατερικῶν Ἔργων ἦσαν τὰ καθημερινά πνευματικά του παλαίσματα.

Συνεδύαζε μέ μοναδικό καί ἀξιοθαύμαστο τρόπο τό μοναχικό βίο καί τήν ἱεραποστολική δραστηριότητα, ἐργαζόμενος νυχθημερόν γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας καί γιά τούς ἀγαπημένους του Πολυτέκνους. Εἶχε δέ καί τό τάλαντο τῆς ἐπιλογῆς ἱκανῶν Συνεργατῶν στά Διοικητικά Συμβούλια τῶν δύο Συλλόγων, τῆς Π.Ε.Φ.Π. καί τοῦ «Ἁγίου Νικοδήμου», οἱ ὁποῖοι ὑπηρετήσαν καί ὑπηρετοῦν ἀνιδιοτελῶς καί μέ ὑπερβάλλοντα ζήλο.

Στίς **4 Ἰουνίου 2014, ἡμέρα Τετάρτη**, τό ἀπόγευμα, σέ ἡλικία 83 ἐτῶν ὁ μακαριστός Γέροντας Νικοδήμος, «*κρίμασι οἷς οἶδεν ὁ Κύριος*», ἐκοιμήθη ἀπροσδόκητα μετά ἀπό ἀτύχημα στό Κελλί του στήν Καψάλα Ἁγίου Ὁρους. Ὁ τρόπος τοῦ θανάτου του εἶχε παρόμοια χαρακτηριστικά μέ αὐτόν τοῦ **Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου** († 5ῆ Ἰουλίου), τόν ὁποῖο ἰδιαιτέρως εὐλαβεῖτο καί τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξε βιογράφος, ἀλλά καί ἐκδότης τῶν εὐρισκομένων Ἔργων του.

Ἡ **Ἐξόδιος Ἀκολουθία** ἐψάλη τήν ἐπομένη ἡμέρα, **5 Ἰουνίου**, στίς 1.30' μ.μ., στήν Ἱερά Μονή Παντοκράτορος Ἁγίου Ὁρους, στήν ὁποία ἀνήκει τό Κελλί του. Προεξῆρχε ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, **Ἀρχιμ. Γαβριήλ**, μέ τή συμμετοχή 15 καί πλέον Ἱερέων, πλήθους Μοναχῶν καί λαϊκῶν. Ἡ ταφή του ἐτελέσθη στό Κοιμητήριο τῆς Ἱ. Μονῆς καί ἐν συνεχείᾳ παρετέθη Τράπεζα, ὅπου ἀναφέρθηκαν στόν ἐκλιπόντα μέ σύντομες ὁμιλίες τούς ὁ Καθηγούμενος Γέρ. Γαβριήλ, ὁ Γέρ. Μάξιμος Ἰβηρίτης καί ὁ μικρό-

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Νικοδήμου στήν Ἱερά Μονή Παντοκράτορος Ἁγίου Ὁρους, 5 Ἰουνίου 2014.

Ὁ ἀπέριττος, κατὰ τὴν Ἄγιορειτῆ μοναχικῆ τάξει, τάφος τοῦ π. Νικοδήμου.

τερος κατὰ σάρκα ἀδελφός τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Νικοδήμου κ. Νικόλαος Μπιλάλης.

Στὸ Ἅγιον Ὄρος, γιὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία, μετέβη ἀντιπροσωπεία τῆς Π.Ε.Φ.Π. μὲ ἐπικεφαλὴς τὸν Διευθυντὴ τοῦ Συλλόγου κ. Ἰωάννη Θαλασσινό.

Ὁ μακαριστὸς Γέροντας Νικόδημος «εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη...» (Σοφ. Σολομ. 4, 7). Τὸ κενὸ πού ἄφησε εἶναι μεγάλο καὶ δυσαναπλήρωτο. Πιστεύουμε, ὅμως, ἀκράδαντα ὅτι βρῆκε παρησία ἐνώπιον τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ, γιατί ἀγάπησε πολὺ, καὶ ἡ κατὰ Θεὸν ἀγάπη, ὅπως διδάσκει ὁ Ἅγιος εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, νικᾷ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸ θάνατο: «Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβηθήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς...» (Α' Ἰωάν. 3, 14). Οἱ προσευχῆς του γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας Πολυτέκνους

καὶ τῆ «μικρῆ καὶ πτωχῆ» Π.Ε.Φ.Π., ὅπως τὴν ἀποκαλοῦσε, θά μᾶς ἀκολουθοῦν, θά μᾶς ἐνδυναμώνουν καὶ θά μᾶς ἐνισχύουν ἔτι περισσότερο.

«Γέροντος Νικοδήμου (Μπιλάλη), Ἄγιορειτοῦ Μοναχοῦ, αἰωνία ἡ μνήμη!»

Ἡ ταφὴ τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος στὸ Κοιμητήριο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος, Ἁγίου Ὄρους.